nek a jelentésben közölt határidejét és közöljék a Titkársággal azokat a reális határidőket, melyeket be is tudnak tartani.

Az igazgató elvtárs a müszaki vezetőkkel, a Pártbizottság titkára a kommunista aktivákkal tárgyalja meg a Titkársági ülésen elhangzott tennivalókat és mozgósitsák őket azok végrehajtására.

A K.V. Terv- Pénzügyi és Kereskedelmi Osztálya, az Országos Tervhivatal, és a Kohó- és Gépipari Minisztérium vizsgálják meg, hogy célszerü és gazdaságos-e a Hajógyári szigeten épülő üzemrész befejezésének leállitása.

4./ Jelentés a Somogymegye mezőgazdasági lakosságának 1954. évi adókivetéséről és az adótervek teljesitéséről.
Előadó Friss István és Tóth István elvtársak.
Hozzászóltak: Olt Károly, Rákosi Mátyás és Farkas Mihály elvtársak.

A Titkárság a jelentést az alábbi kiegészitésekkel tudomásulveszi, de a javaslatok felett nem dönt.

Azokat a párt és tanács funkcionáriusokat, akik ismételt felszólitás ellenére záros határidőn belül sem fizetik ki adójukat, a transzferálás mellett, pártvonalon is felelősségre kell vonni és figyelmeztetésben, vagy szigoru megróvásban részesiteni. Ha ez sem használ, ki kell zárni a pártból, s a kizárást nyilvánosságra hozni.

A Titkárság megbizza Olt Károly elvtársat, hogy dolgozza ki a jelenlegi adórendszer megváltoztatásával összefüggő elvi kérdéseket és terjessze a Politikai Bizottság elé.

5./a Jelentés a magyar labdarugó válogatott részvételéről a svájci labdarugó világbajnokságon.
Előadó Keleti Ferenc elvtárs.
Hozzászóltak: Sebes Gusztáv, Egri Gyula, Komor Imre, Vég Béla, Kovács István, Rákosi Mátyás és Farkas Mihály elvtársak.

A Titkárság a jelentést tudomásulveszi és az alábbi határozatokat hozza:

Megállapitja, hogy a magyar labdarugó sport

5

az utóbbi években komoly fejlődésen ment keresztül, kiemelkedő eredményeket ért el, melyben szerepe van Hegyi Gyula és Sebes Gusztáv elvtársak jó munkájának is. Ezért a Titkárság bizik abban, hogy az OTSB. vezetői a labdarugó világbajnokságon szerzett tapasztalatok felhasználásával biztositják labdarugó sportunk törés nélküli további fejlődését.

A sajtóban, beleértve a Népsportot is, szerényebben, nem kiabálva, nem a polgári zsurnalisztika módszereivel - kell megmutatni a sport terén elért eredményeinket.

Az Országos Testnevelési Sportbizottság vezetői hassanak oda, hogy a külföldre utazó sportolóknál, elsősorban labdarugóknál megszünjön a külföldön vásárolt áruk tulzott mértékü behozatala és itthoni árusitása.

Az utóbbi időben az Országos Testnevelési Sportbizottságban és a többi sport szervben egészségtelen intrikus légkör alakult ki. Ezt a legrövidebb időn belül meg kell szüntetni. Az Országos Testnevelési Sportbizottság biztositsa a helyes, erőteljes vezetést és tekintélyének helyreállitását.

A Titkárság felhivja az Országos Testnevelési Sportbizottság vezetőinek figyelmét arra, hogy a sport terén is folyik az ellenség elleni harc. Ezért az Országos Testnevelési Sportbizottság vezetői tanusitsanak megfelelő éberséget, politikusabban irányitsák a magyar sportot és a szakmai irányitás további javitása mellett, megfelelő nevelő munkát is biztositsanak a sport szervekben és a sportolók között.

A Titkárság megbizza a K.V. Adminisztrativ Osztályát, hogy az OTSB-vel közösen a sportmozgalomban végrehajtandó takarékossági rendszabályokat dolgozzák ki és terjesszék a Politikai Bizottság elé.

A K.V. Adminisztrativ Osztálya a Politikai Bizottság elé kerülő sportmunkáról szóló jelentésben megfelelő módon foglalkozzon a nevelés kérdésével is.

5./b Jelentés a XII. nyári főiskolai világbajnokságról.
Előadó Keleti Ferenc elvtárs.

Keleti e.

A Titkárság a jelentést tudomásul veszi.

6./ A K.V. határozata a Hazafias Népfront megalakitásának fontosabb elvi és szervezeti feladatairól.
Előadó: Halász József elvtárs.

Szerintem helyes lett volna és még mindig helyes lenne a kérdést a P.B.-ban megvitatni s nem a jelen formában elintézni/ a P.B. számára készült jelentés, amelyhez határozati javaslatot csatoltak/. Szükséges volna ismerni Sebes elvtárs véleményét is.

Nézetem szerint labdarugóink tulságosan sokat vannak külföldön s ez az irányzat a világbajnokság után tovább folytatódik. Ez nemcsak azért helytelen, mert igen költséges, hanem azért is, mert kifárasztja labdarugóinkat és mert ilymódon mi magunk nevelünk primadonnákat. Érdemes volna ebben atekintetben nemcsak a labdarugó sportnaptárt, hanem egész sportnaptárunkat felülvizsgálni.

Véleményem szerint Gerő [illegible]

1954.VIII.12. [illegible] /Gerő Ernő/

[illegible]
Gerő e[lv]t[árs] véleményével egyetértek [illegible]
Nem tartom szükségesnek P.B. elé vinni. [illegible]

Egyetértek, hogy a P.B. tárgyalja meg
Mátyás

Magyar Nemzeti Levéltár

T. IV. 6. G/4022/54. R/1598. VIII. 6.

Adminisztrativ Osztály

Szigoruan bizalmas!
Készült: 2 pld.-ban
K/11/

Egyetért: Hegyi Gyula elvtárs

41

Szalmási Elvtárs.
Lássák a Pol. Biz. tagjai.
54-VIII-11. Rákosi

J e l e n t é s
a Politikai Bizottsághoz
a magyar labdarugó válogatott részvételéről a svájci labdarugó
világbajnokságon.

I.

A Labdarugó Világbajnokságra terv szerint már 1953 őszétől kezdve készült a csapat. Az előkészület során a magyar válogatott több nemzetközi mérkőzést játszott, melyek során megfelelő erőnlétről és egyre felfelé ivelő formáról tett tanuságot. A világbajnokság megindulása előtt labdarugó válogatottunk svájci klub-csapatok ellen 3 edzőmérkőzést játszott.

A magyar válogatott csapat egyik esélyese volt a labdarugó világbajnokságnak. A magyar válogatott csapat győzelmeivel, tetszetős és eredményes játékával, sportszerüségével világszerte jó hirnevet szerzett a magyar labdarugó sportnak és sok barátot hazánknak. Nemzetközileg elismerik, hogy a magyar válogatott csapat ötletes, kulturált, támadó játékával jelenleg a legkorszerübb és legeredményesebb labdarugást játssza. A tornán az eddig élenjáró délamerikai labdarugás háttérbe szorult, mert mindkét esélyes délamerikai együttest a magyar csapat verte ki a világbajnoki mezőnyből.
A világbajnokság során összesen 5 mérkőzést játszottunk. A magyar csapat vezetői és játékosai igyekeztek tudásuk legjavát adni a világbajnokság során.

II.

Bár a magyar csapat elismerten a legkorszerübb labdarugást játssza, a döntő mérkőzésen váratlanul mégis vereséget szenvedett és igy nem jutottunk a világbajnoki cimhez, amelyet csapatunk eddigi szereplése, valamint 4 és 1/2 évi veretlensége alapján megérdemeltünk volna.

A vereség okait az alábbiakban összegezzük:

1./ A magyar csapat a döntő mérkőzésen a szokottnál sokkal gyengébben játszott. Csatársorunk és fedezeteink, amelyekre a magyar csapat támadó játéka épül, nem játszotta azt a gyors, helycserés játékmódot, amely rendszerint felőrli az ellenfél védelmének erejét.

42

Ennek fő oka - ebben valamennyi játékos és szakértő megegyezik -, hogy a magyar csapat fizikailag, de különösen idegileg fáradt volt. A nyugatnémet válogatott labdarugó csapat /amely egyébként gyengébb, mint a magyar csapat/ az utolsó mérkőzésen fizikai erőnlét szempontjából felülmulta válogatottunkat. Kétségtelen, hogy a magyar csapat nagyon nehéz akadályokon jutott keresztül. A Brazilia ellen verekedéssel végződött mérkőzés, de különösen az uruguayok elleni meghosszabbitás idegölő percei rendkivül megviselték játékosainkat. /Ennek kétségkivüli jele volt, hogy Grosics Gyula, a válogatott csapat kapusa az uruguayak elleni meccs után elájult és más játékosainknál is - Zakariás, Hidegkuti - láthatóan jelentkeztek a fáradtság jelei./

Sebes elvtárs a döntő mérkőzés előtt megkérdezte a játékosokat, hogy nem éreznek-e fáradtságot, de játékosaink egyöntetüen nemmel válaszoltak. A válogatott csapat vezetőjének és az edzőknek azonban számos jelből következtetniök kellett volna arra, hogy a játékosok nagyrésze fáradt, idegileg kimerült. Ennek tudatában gondoskodni kellett volna arról, hogy a sportorvos /amennyiben ez szükséges, tudományos módszerekkel/ megvizsgálja a játékosokat és a legjobban fáradt, idegileg kimerült játékosok helyett bátrabban kellett volna nyulni a kintlévő friss erőkhöz.
Azt is jobban kellett volna előre látni, hogy egészen minimális pihenőkkel 4-5 erős mérkőzést nem birják egyes játékosaink lejátszani, ezért szélesebben kellett volna pihentetést alkalmazni.

2./ A fentiekkel összefüggően felülvizsgálatra szorul a magyar válogatott csapat edzésének rendszere és fegyelme is. Jelenleg ugyanis a csapat egyes régebbi tagjai között az a vélemény, hogy "ők már öreg játékosok, tudják mennyit és mikor kell edzeni és nincs szükségük arra, hogy edzésüket az edző utasitásaira végezzék". A gyakorlatban ez azt eredményezi, hogy egyes játékosok az állami edző utasitásait nem hajtják végre, vagy nem azokat a gyakorlatokat végzik, amelyekre utasitásokat kapnak.

3./ A közvélemény és az ujságirók a vereség okát az összeállitásban látják. Bár az összeállitás lehetett volna szerencsésebb, nem ez volt a döntő oka az elszenvedett vereségnek. A mérkőzés során a fáradtan mozgó magyar csapat igy is több gólhelyzetet készitett elő, amelyet máskor gollá értékesitett, most azonban ez nem sikerült.

Meg kell azonban állapitani, hogy a válogatás jelenlegi gyakorlata nem egészen helyes. Sebes elvtárs a labdarugó sport nemzetközileg is elismert, kiváló szakértője, a játékosok előtt is igen nagy tekintélylyel bir. Helyes, hogy egyedül állitja össze a válogatott csapatot,

de ennek módszerében hiba van, mert nem támaszkodik az edzők véleményére. A világbajnokság során - az Uruguay elleni mérkőzéstől eltekintve - sem kérte az összeállitásnál a kintlévő edzők véleményét, pedig a válogatásnál azokról a játékosokról dönt, akik a fent emlitett edzők által vezetett klub-csapatokban játszanak. A döntő mérkőzés előtt néhány órával jelentette be az edzők és játékosok előtt az összeállitásra vonatkozó tervét, melyet ugyan vitára bocsájtott, mivel azonban tervét már előzőleg alaposan kidolgozta és megindokolta, azt senki sem tartotta megengedhetőnek, hogy ellenkező javaslattal éljen. A magyar válogatott csapat edzéstervének, taktikájának kialakitásánál Sebes és Mándi elvtársak általában nem kérték ki megfelelően a kintlévő edzők véleményét.

4./ Végül a vereséghez feltétlenül hozzájárult, hogy az OTSB vezetői nem tanulmányozták megfelelően a világbajnokság sorsolását és nem emeltek időben vétót az ellen a helytelen rendszer ellen, hogy kétszer kellett volna ugyanazt a csapatot megverni ahhoz, hogy a magyar csapat világbajnok lehessen. További hibát követtek el a magyar csapat vezetői azzal, hogy nem tiltakoztak Ling angol biró ellen, aki már az első nyugatnémet mérkőzésnél bebizonyitotta, hogy a nyugatnémet csapattal érez.

Sebes elvtárs az Uruguay elleni mérkőzés után, valamint a taktikai megbeszélésen is többször óvta a játékosokat az elbizakodottság veszélyétől. Az utolsó mérkőzés előtt egyes vezetőknél és a csapat egyes tagjainál kétségkivül volt bizonyos foku tulzott derülátás és elbizakodottság, bár ennek külső jele alig mutatkozott. Tulbecsülték a saját erejüket, biztosra vették a győzelmet.

III.

A labdarugó világbajnoksággal kapcsolatban néhány más tanulságot is le kell vonni.

a./ Rendkivül rossz a viszony egyrészt az OTSB vezetői, a válogatott labdarugó csapat, másrészt a sportujságirók és a rádióbemondója között. A viszony ellenséges és nem egyszer meg nem engedett hangnemet ütnek meg egymással szemben, különösen a játékosok. Felvetik az ujságirók felé, hogy nem értenek a labdarugáshoz, meggondolatlanul birálnak, ami elveszi a játékosok kedvét. Tény, hogy a sportujságirók sok esetben teljesen helytelen dolgokat irtak, kiéleztek egyes "hibákat". A Nép-

sport, a Szabad Nép, a többi sajtó és a rádió tulságosan felcsigázta a közvélemény érdeklődését a labdarugó sport és a világbajnokság iránt. Helytelen volt a gyárakban a "világbajnoki müszak" szervezése, ami a vereség után visszafelé sült el. A Szabad Nép, de más lapok is tulzottan nagy teret adtak a labdarugó sportnak, sok esetben háttérbe nyomták a gazdasági élet, a termelés és a külpolitika fontos kérdéseit is. A közvélemény tulzott felcsigázásának, a várakozási hangulat felfütésének reakciója volt az a nagy csalódottság és letörtség a vereség után, ami a közvéleményben keletkezett és amit az ellenség megpróbált zavarkeltésre is kihasználni.

A rádió közvetitője, Szepesi György elvtárs néhány komoly hibát követett el. Közvetitése során a magyar csapat összeállitását birálta és esetenként durva jelzőkkel illetett egyes játékosokat.

A magyar sportujságirás szinvonala a napi sajtóban alacsony, amiért az OTSB is felelős.

b./ Az OTSB vezetőinek azonban meg kell változtatniok viszonyukat a helyes kritikához. Az OTSB-t ugy ismerik, hogy annak munkáját nem lehet birálni, mert a vezetők minden birálatot vagy megmagyaráznak, vagy visszautasitanak. A magyar sportközvélemény nagyra értékeli az OTSB vezetőinek munkáját, melynek eredményeként világraszóló eredmények születtek, de elvárja, ha hibát követnek el, azt nyiltan és őszintén tárják fel. Jelenleg a labdarugó világbajnokság elvesztése után többek között azért nincs még mindig megnyugvás, mert az emberek tizezrei azt várják, hogy az OTSB valamelyik vezetője ujságban, vagy rádióban önkritikusan szólaljon meg és vonja le tanulságait a labdarugó világbajnokságnak.

c./ Nem helyes, hogy Sebes elvtárs, az OTSB elnökhelyettese, a magyar labdarugó sport egyik legkiválóbb szakértője a legapróbb részletekig foglalkozik a magyar csapattal és a játékosok ügyével. Sebes elvtárs gyakran a magyar világbajnoki labdarugó csapat előkészitésénél is olyan munkákat végzett, ami az edzők feladata. Az OTSB elnökhelyettese és egyes labdarugó válogatott játékosunk között elvtelen viszony alakult ki. Utóbbiak a tulzásba vitt anyagi kivánságaik elintézésén keresztül kisérlik meg lemérni a Sebes elvtárshoz való viszonyukat, ami megengedhetetlen.

d./ A vereség után a magyar csapat vezetőjénél és tagjainál bizonyos letörtség lett urrá. A csapatot a hazaérkezés körülményei, a lezajlott tüntetések, igen megviselték. A játékosok hazaérkezésük után szabadságra mentek. Ezen tulmenően azonban a magyar válogatott csapatnál az utóbbi hetekben nemkivánatos jelenségek mutatkoznak, egyes játékosok

/Kocsis, Czibor, Lantos stb./éjszakáznak, züllenek, ami veszélyezteti játékosaink erőnlétét, a csapat egységét. Mindezekről igen sokan tudnak, ami a közvéleményben visszatetszést szül.

Határozati javaslat:

1./ A labdarugó világbajnokság ügyét a széles közvélemény előtt le kell zárni. Sebes Gusztáv elvtárs irjon a Szabad Népbe egy cikket, amely alaposan értékeli a labdarugó világbajnokságot és amelyben kellő önkritikával tárja fel az elkövetett hibákat. A cikk mutasson előre.

2./ Az OTSB vezetői azonnal hivják össze a magyar válogatott csapatot, beszéljék meg a világbajnokság tapasztalatait, vonják le a szükséges tanulságokat. Késedelem nélkül meg kell kezdeni az őszi és a távolabbi feladatokkal kapcsolatos előkészületeket.

3./ A magyar válogatott labdarugó csapatot továbbra is Sebes Gusztáv elvtárs irányitsa és állitsa össze munkájában azonban és a válogatásnál támaszkodjon az állami edző és a válogatott labdarugókat adó klubcsapatok szakvezetőinek véleményére és javaslataira.

4./ A K.V. Agit.Prop. és Adminisztratív Osztálya az OTSB-vel közösen vizsgálja meg a magyar sportsajtó helyzetét és tegyenek intézkedéseket a sportsajtó szerkesztésének megjavitására, az OTSB vezetői és a sportujságirók között elvtársias, pártszerü kapcsolatok kialakitására.

5./ A napi sajtó és a rádió javitsák meg sporttudósitó munkájukat, használják fel a sport terén lévő eredményeket a hazafias szellem és a termelés erősitésére, de óvakodjanak a tulzásoktól. Az egyes kiváló sportolók népszerüsitése mellett erőteljesebben karolják fel a tömegsport, az MHK jelentőségének ismertetését is.

6./ Tovább kell javitani, tökéletesiteni a labdarugás edzési módszereit, egyrészt a taktika, másrészt az erőnlét fejlesztése érdekében. Ennek megvalósitására Sebes elvtárs rendszeresen tartson megbeszélést a labdarugás állami és ismert egyesületi edzőivel, a Testnevelési Főiskola illetékes tanáraival és a sportorvosokkal.

7./ Az OTSB vezetői hatékonyan küzdjenek az egyes játékosoknál megmutatkozó anyagiasság és pénzhajhászás ellen és szükség esetén szigoruan lépjenek fel.

Az OTSB nagyobb gondot forditson a játékosok nevelésére, a csapat egységének megőrzésére, a fiatal és idősebb játékosok összeforrasztására és ügyeljenek arra, nehogy a játékosok akár itthon, akár külföldön

46

nemkivánatos elemek befolyása alá kerüljenek.

Budapest, 1954. augusztus 7.

Keleti